

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 18 janar 2013
Nr. ref.: RK 362/13

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI101/12

Parashtruesi

Arianit Dyla

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Vendimit të Gjykatës Supreme, Pzd. nr.
42/2012, të 18 qershorit 2012.**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, Kryetar
Ivan Čukalović, Zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare,
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Z. Arianit Dyla nga Gjakova (Parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston vendimin e Gjykatës Supreme, Pzd. nr. 42/2012 të 18 qershorit 2012, i cili i është dorëzuar atij në një ditë të paspecifikuar.

Objekti i çështjes

3. Parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: "Gjykata") të vlerësojë kushtetutshmërinë e vendimit të Gjykatës Supreme, me të cilin të drejtat e tij të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës dhe nenin 6 (E drejta për një gjykim të drejtë) të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore (në tekstin e mëtejshëm: "KEMDNJ") pretendohen të jenë shkelur.
4. Për më tepër, Parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata të vendosë masën e përkohshme "[...] të shtyrjes së fillimit të vuajtjes së dënimit me burg përderisa Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës të vendos lidhur me këtë kërkesë." Parashtruesi i kërkesës nuk ofron asnjë argument tjetër pse Gjykata duhet të vendosë masën e përkohshme.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, nenet 22 dhe 27 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës të 15 janarit 2009, (Nr. 03/L-121), (në tekstin e mëtejshëm: "Ligji") dhe rregullave 54, 55 dhe 56 të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Rregullorja).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 18 tetor 2012, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese.
7. Më 31 tetor 2012, Kryetari i Gjykatës Kushtetuese caktoi gjyqtarin Almiro Rodrigues si Gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues në përbërje të gjyqtarëve: Snezhana Botusharova (Gjyqtare kryesuese), Ivan Čukalović dhe Arta Rama-Hajrizi.
8. Më 13 nëntor 2012, Gjykata e informoi Gjykatën Supreme të Republikës së Kosovës në lidhje me dorëzimin e kërkesës.
9. Më 11 dhjetor 2012, Gjykata ia komunikoi kërkesën Prokurorit Publik të Shtetit.
10. Më 18 janar 2013, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e Gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

11. Më 18 maj 2010, Gjykata Komunale e Gjakovës e shpalli fajtor parashtruesin e kërkesës për kryerjen e veprës penale nga neni 253 (1.1) në lidhje me nenin 23 të Kodit të Përkohshëm të Procedurës Penale të Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: "KPPPK"), dhe e dënoi atë me gjashtë (6) muaj burgim (Aktgjykimi P. nr. 566/2005). Gjykata Komunale konstatoi se "I pandehuri i dytë Arianit Dyla gjatë shqyrtimit gjyqësor dhe në fjalën e tij përfundimtare deklaroi në mënyrë të vullnetshme duke i ditur që më

parë pasojat, se e pranon fajësinë për veprën penale që i vihet në barrë dhe kërkon nga gjykata që të jep një dënim më të zbutur.” Më tutje konstatoi se “Një gjendje të këtyllë faktike Gjykata vërtetoi në bazë të pranimit të vullnetshëm të fajësisë nga ana e të pandehurve BS dhe Arianit Dyla, dhe në bazë të provave tjera të parashtruara në lëndë. Gjykata në mënyrë të veçantë vlerësoi mbrojtjen e të pandehurit të dytë Arianit Dyla, i cili e pranoi veprën penale me të cilën akuzohet mirëpo me pranimin e veprës penale nuk do të thotë që i njëjti të lirohet edhe nga fajësia.”

12. Më 31 tetor 2011, Gjykata e Qarkut në Pejë (Aktgjykimi Ap. nr. 87/2010) e refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe e vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Gjakovë.
13. Parashtruesi i kërkesës paraqiti kërkesë në Gjykatën Komunale në Gjakovë për ta shtyrë ekzekutimin e dënimit.
14. Më 12 dhjetor 2011, Gjykata Komunale në Gjakovë (Vendimi Esp. nr. 405/2011) e urdhëroi parashtruesin e kërkesës të dorëzojë prova për shkak të sëmundjes serioze akute dhe ta dorëzojë raportin në lidhje me gjendjen e tij shëndetësore, të lëshuar nga Institucioni Mjekësor ku ai ishte trajtuar, brenda afatit 8-ditor.
15. Më 27 dhjetor 2011, Gjykata Komunale në Gjakovë (Vendimi Esp. nr. 405/2011) e refuzoi kërkesën për shtyrjen e ekzekutimit të vendimit.
16. Më 24 janar 2012, Gjykata e Qarkut në Pejë (Vendimi Pn. Nr. 09/12) e refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe e vërtetoi vendimin e 27 dhjetorit 2012 të Gjykatës Komunale. Gjykata e Qarkut konkludoi se parashtruesi i kërkesës nuk kishte dorëzuar prova të mjaftueshme që do të vërtetonin pretendimin e tij të vuajtjes nga sëmundja.
17. Më 30 janar 2012, Gjykata Supreme (Aktgjykimi Pkl. nr. 134/2011) e refuzoi si të pabazuar kërkesën e parashtruesit të kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë kundër Aktgjykimin të Gjykatës Komunale në Gjakovë të 18 majit 2010. Gjykata Supreme konstatoi, “Nga procesverbali i shqyrtimit gjyqësor dhe nga vet aktgjykimi i shkallës së parë shihet se çështjen e ka gjykuar trupi gjyqësor i përberë nga një gjyqtar (H.H.) dhe dy gjyqtarë laikë e që është në përputhje të plotë me dispozitën e nenit 22 par. 1 të KPPPK, po ashtu nuk qëndron pretendimi për mbajtjen e shqyrtimit gjyqësor pa prezencën e tij dhe të mbrojtësit të tij, sepse (gjithnjë duke iu referuar shkresave të lëndës respektivisht procesverbalit të shqyrtimit gjyqësor), nga i cili shihet se Arianit Dyla ka deklaruar në mënyrë të vullnetshme, duke i ditur që më pare pasojat e veprimit të tillë, e ka pranuar fajësinë, dhe gjykata ka gjetur se janë përmbushur të gjitha kushtet nga neni 315 par. 1 të KPPPK për pranimin e fajësisë nga i akuzuari, andaj shqyrtimi gjyqësor është konform nenit 359 par. 5 të KPPPK.”
18. Më 18 qershor 2012, Gjykata Supreme (Vendimi Pzd. nr. 42/2012) e refuzoi si të pabazuar kërkesën e parashtruesit të kërkesës për zbutje të dënimit. Gjykata Supreme konstatoi se “Rrethana që tani parashtruesi e ka paraqitur në kërkesë për zbutje të jashtëzakonshme të dënimit, se e ka gjendjen e vështirë shëndetësore dhe është në terapi të vazhdueshme është rrethanë e re që është shfaqur pas marrjes së aktgjykimin por jo e natyrës së tillë që justifikonë zbutjen e jashtëzakonshme të dënimit.”

Pretendimet e Parashtruesit

19. Parashtruesi pretendon si në vijim:

- a. *“Aktgjykimet përmbajnë shkelje esenciale penale që janë relevante për këtë fazë të procedurës, përkatësisht shkelje së ligjit penal nga neni 451 par (1), pika 1) e KPPPK, shkelje esenciale të ligjit të procedurës penale, të parapara nga neni 403, paragrafi 1 i dispozitave të procedurës penale kur shkeljet e tilla kanë ndikuar në ligjshmërinë e vendimit gjyqësor, konform neni 451 par (1), pika 3) e KPPPK.”*
- b. *“Para së gjithash, në shkallë të parë çështjen e ka gjykuar gjyqtari individual.”*
- c. *“Përndryshe, seanca e kolegjit është mbajtur pa prezencën time dhe të mbrojtësit tim. Me rëndësi është që është mbajtur pa prezencën time dhe në bazë të asaj më është cenuar e drejta për mbrojtje.”*
- d. *“Gjykata nuk ka nxjerrë asnjë provë.”*
- e. *“Gjykata kishte detyrim që të përcaktoj dhe të individualizoj veprime e secilit të akuzuar veç e veç.”*
- f. *“Sasia e mallit kinse të vjedhur, e përshkruar në dispozitiv të aktgjykimit nuk është vërtetuar.”*
- g. *“Gjykata Supreme e Kosovës, me Aktgjykimin Pzd. nr. 42/2012 të 18.06.2012 e ka refuzuar kërkesën e tij pa dhënë arsye të duhura në mënyrë që ai aktgjykim të trajtohet i drejtë dhe korrekt.”*

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

20. Gjykata do të mund të shqyrtojë për pranueshmërinë e kërkesës së parashtruesit, nëse parashtruesi i kërkesës dëshmon se i ka plotësuar kriteret procedurale për pranueshmëri të parapara me Kushtetutë, siç specifikohen më tutje në Ligj dhe Rregulloren e punës së Gjykatës.
21. Siç shihet më lart, më 30 janar 2012, Gjykata Supreme vendosi se *“Nga procesverbali i shqyrtimit gjyqësor dhe nga vet aktgjykimin i shkallës së parë shihet se çështjen e ka gjykuar trupi gjykues i përberë nga një gjyqtar (H.H.) dhe dy gjyqtarë laikë e që është në përputhje të plotë me dispozitën e neni 22 par. 1 të KPPK, po ashtu nuk qëndron pretendimi për mbajtjen e shqyrtimit gjyqësor pa prezencën e tij dhe të mbrojtësit të tij, sepse (gjithnjë duke iu referuar shkresave të lëndës respektivisht procesverbalit të shqyrtimit gjyqësor), nga i cili shihet se këtu i gjykuari Arianit Dyla ka deklaruar në mënyrë të vullnetshme, duke i ditur që më parë pasojat e veprimit të tillë, e ka pranuar fajësinë, dhe gjykata ka gjetur se janë përmbushur të gjitha kushtet nga neni 315 par. 1 të KPPPK për pranimin e fajësisë nga i akuzuari, andaj shqyrtimi gjyqësor është konform neni 359 par. 5 të KPPPK-së.”*
22. Më 18 qershor 2012, Gjykata Supreme vendosi se *“Rrethana që tani parashtruesi e ka paraqitur në kërkesë për zbutje të jashtëzakonshme të dënimit, se e ka gjendjen e vështirë shëndetësore dhe është në terapi të vazhdueshme është rrethanë e re që është shfaqur pas marrjes së aktgjykimit por jo e natyrës së tillë që justifikojnë zbutjen e jashtëzakonshme të dënimit.”*
23. Në lidhje me këtë, Gjykata Kushtetuese e Kosovës nuk e gëzon juridiksionin e apelit dhe nuk mund të ndërhyjë nga aspekti teorik nëse gjykatat e rregullta kanë marrë vendim të gabuar ose kanë bërë vlerësim të gabuar të fakteve. Roli i Gjykatës Kushtetuese është vetëm që të sigurojë pajtueshmërinë me të drejtat që garantohen me Kushtetutë dhe instrumente tjera ligjore dhe prandaj nuk mund të veprojnë si “gjykatë e

shkallës së katërt (shih Rastin Nr. KI 07/09, Demë Kurbogaj dhe Besnik Kurbogaj kundër Aktgjykimit të Gjykatës Supreme Pkl.nr. 61/07 të 24 nëntorit 2008 dhe Aktgjykimi i Gjykatës Supreme Ap. nr. 510/2007 të 26 marsit 2008, Aktvendimi për Papranueshmëri i 19 majit 2010).

24. Roli i gjykatave të rregullta është të interpretojnë dhe zbatojnë rregullat gjegjëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, *mutatis mutandis*, Garcia kundër Spanjës [GC], nr. 30544/96, para. 28, Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut [ECHR] 1999-1).
25. Gjykata vetëm mund të shqyrtojë nëse procedurat në përgjithësi, të shikuara në tërësinë e tyre, janë mbajtur në mënyrë të tillë saqë parashtruesi i kësaj kërkesë të ketë pasur gjykim të drejtë (shih ndër autoritete të tjera, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut në rastin Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar, Kërkesa Nr. 13071/87, e miratuar me 10 korrik 1991).
26. Në rastin konkret, parashtruesi thjesht nuk pajtohet me të gjeturat e gjykatave përkitazi me rastin dhe i referohet disa dispozita të Kushtetutës dhe të KPPPK-së, që janë shkelur nga vendimi i kontestuar (Aktgjykimi Pzd. 42/2012) i Gjykatës Supreme.
27. Pra, parashtruesi nuk ka shpjeguar se si dhe përse Gjykata Supreme i ka shkelur të drejtat e tij dhe dispozitat e KPPPK-së.
28. Si përfundim, parashtruesi nuk ka treguar se procedurat në Gjykatën Supreme ishin në ndonjë mënyrë të padrejta apo të prekura nga arbitrariteti (shih, *mutatis mutandis*, Shub kundër Lituaniës, Vendimi i GJEDNJ-së për Pranueshmëri të Kërkesës, Nr. 17064/06 i 30 qershorit 2009).
29. Rregulli 36 (2) d) i Rregullores parasheh se “Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar nëse bindet se (...) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.”
30. Prandaj, duke marrë parasysh çka u tha më sipër, rrjedh se kërkesa për shkeljet e pretenduara duhet të refuzohet si qartazi e pabazuar.

Kërkesa për Masa të Përkohshme

31. Neni 27 i Ligjit dhe, në veçanti, Rregulli 54 (1) i Rregullores së Punës, parashikon se “në çfarëdo kohe përdërisa kërkesa është e pazgjidhur para Gjykatës dhe meritat e kërkesës nuk janë vendosur nga Gjykata, pala mund të kërkojë vendosjen e masës së përkohshme.”
32. Sidoqoftë, duke marrë parasysh se kërkesa është shpallur e papranueshme, parashtruesi nuk ka të drejtë sipas rregullit 54 (1) të Rregullores së Punës të kërkojë masën e përkohshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 27 të Ligjit, rregullit 36 (2.d), rregullit 54 (1) dhe rregullit 56 (2) të Rregullores së punës, më 18 janar 2013, njëzëri

VENDOSI

- I. TË HEDHË POSHTË kërkesën si të papranueshme;
- II. TË HEDHË POSHTË kërkesën për masë të përkohshme;
- III. Ky vendim do t'iu komunikohet palëve dhe do të botohet në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Almiro Rodrigues

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani